

JUBILEUSZ 100-LECIA RYCERSTWA NIEPOKALANEJ (MI)

Archiwalna pogadanka z dnia 16 sierpnia 1998 r. nadana przez O. Marcela Sokalskiego dnia 24 września 2017 r.

Witam Was zacni Rodacy i miłe Rodaczki słowami: Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!

Rok 2017 to rok, w którym przypada Jubileusz 100-lecia Rycerstwa Niepokalanej (MI).

Rycerstwo Niepokalanej (Milicja Niepokalanej, w skrócie MI - od nazwy łac. Militia Immaculatae), powstało dnia 16 października 1917 r. w Rzymie, „dla obrony kościoła w imię Niepokalanej”. Założył je franciszkanin polski - św. Maksymilian Maria Kolbe (1894-1941), jako maryjno-apostolski ruch w kościele, który według słów Założyciela „poprzez całkowite oddanie Niepokalanej... stara się wszystko przeniknąć i w duchu zdrowym uleczyć”: jednostki, instytucje, stowarzyszenia, całe społeczeństwo do duchowej odnowy wszystkich i wszystko. Otwarte dla świeckich i duchownych ma być sprawnym narzędziem dla obrony i rozszerzenia królestwa Serca Jezusowego.

Już za życia Założyciela Rycerstwo Niepokalanej, błogosławione przez Papieży i Biskupów, zatwierdzone przez kościół w 1922 roku jako „pobożny związek” (prawo kanoniczne nie знаło innej formy, bardziej zbliżonej do pojęcia masowego ruchu), stało się międzynarodowym ruchem katolickim, liczącym milion wiernych. Prowadząc, z wielką korzyścią dla kościoła, liczne dzieła apostolskie, zwłaszcza w Polsce i Japonii, przez papieża Piusa XII zostało uznane „instytucją opatrnościową”.

Dnia 17 października 1997 r. w 80. rocznicę powstania Rycerstwa Niepokalanej kościół uznał je za publiczne, powszechne i międzynarodowe stowarzyszenie wiernych, w którym według norm kan. 298 kodeksu Prawa kanonicznego duchowni i świeccy „dążą wspólnym wysiłkiem do ożywiania doskonalszego życia, do rozwoju publicznego kultu lub popierania chrześcijańskiej doktryny, albo do podejmowania dzieł apostołatu, mianowicie poczynąń związanych z ewangelizacją, wykonywania dzieł pobożności lub miłości lub zmierzających do ożywienia duchem chrześcijańskim porządku doczesnego”. Rycerstwo Niepokalanej jako stowarzyszenie działa w oparciu o normy kanonów 312-320 kodeksu Prawa kanonicznego, wytyczne kościoła oraz Statuty Generalne MI zatwierdzone przez Papieską Radę ds. Świeckich.

W Polsce Rycerstwo Niepokalanej rozwija się od 1919 roku. Do dziś - według ksiąg prowadzonych w Niepokalanowie - do MI zapisało się ok. 1,8 mln osób. Obecnie istnieje ok. 260 wspólnot Rycerstwa, w tym ok. 160 zorganizowanych. W ponad 120 ośrodkach uznane zostały za stowarzyszenia kościelne, posiadają swój zarząd i asystenta kościelnego, co zapewnia im stałą opiekę duchową oraz swobodną działalność w parafii, zgodnie ze Statutami MI i Regulaminem wspólnoty.

Na świecie Rycerstwo Niepokalanej obecnie jest w 46 krajach na pięciu kontynentach, posiada liczne siedziby i 27 central narodowych (Niepokalanówów). Szacuje się, że liczba jego członków sięga 4 mln.

O. Raffaele Di Muro, OFM Conv, Prezes Międzynarodowy MI napisał: „Ten rok zaprasza nas do refleksji nad spuścizną duchową oraz dziedzictwem, jakie zostawił nam św. Maksymilian Maria Kolbe. Przez stowarzyszenie Rycerstwo Niepokalanej jego myśl i ideał życia są aktualne i mogą się rozwijać w dzisiejszym świecie. Ważnym aspektem działalności Rycerstwa Niepokalanej jest misja. Od samego początku charakteryzuje ona stowarzyszenie i naznacza jego przeszłość i przyszłość. Misja była i jest priorytetem w drodze kolbiańskiej. Sto lat doświadczenia apostołostwa w ideale MI ma wspaniałe perspektywy na przyszłość.

O. Marian Tolczyk: Witam Was Drodzy Rodacy i Miłe Rodaczki staropolskim: Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus.

Jest 16 października 1917 roku. Jesienne słońce kryje się za horyzontem, pogrążając coraz bardziej Rzym w ciemnościach, przed którymi Wieczne Miasto broni się tysiącami zapalonych lamp. W Międzynarodowym Kolegium Ojców Franciszkanów do jednej z cel prawie chyłkiem wsuwają się młodzi zakonnicy. Trzech z nich to młodzi ojcowie: Rumun, Włoch i Polak urodzony w Rumunii. Inni są jeszcze klerykami, mniej lub bardziej zbliżonymi do uroczystego dnia święceń kapłańskich. Wszedł siódmy – już wszyscy. Klucz w drzwiach przekreślono, a gromadka otacza stół, u którego szczytu, między dwoma zapalonymi świecami, widnieje na podwyższeniu piękna figurka Maryi Niepokalanej. Po modlitwie jeden z braci czyta list spowiednika Ojca Świętego Benedykta XV, że przedstawi ich sprawę Namiestnikowi Chrystusowemu. Potem Brat Maksymilian Kolbe czyta projekt programu: cel, warunki i środki. Nad każdym z tych punktów bracia dyskutują przez chwilę a potem głosują. Na twarzach wszystkich odbija się spokój, ufność i miłość gotowa do ofiar dla zbawienia dusz przez Niepokalaną. Jest to bowiem pierwsze spotkanie, na którym powstaje „Rycerstwo Niepokalanej”.

Okoliczności powstania i rozwój

Zatwierdzone początkowo jako pobożny związek Rycerstwo Niepokalanej powstało na początku naszego wieku, kiedy siły zła podjęły wzmoczoną ofensywę przeciw Kościołowi, by zniweczyć dzieło Chrystusa i odwrócić świat od Boga. W naszych czasach toczy się ta sama walka. Kryzys moralny jest widoczny o wiele bardziej dziś niż za życia świętego Maksymiliana. Przejawia się on przez osłabienie więzi rodzinnej, zdziczenie obyczajów, zaprzeczanie zasadom jakiegokolwiek moralności. Dlatego Rycerstwo Niepokalanej jest dziś jeszcze bardziej aktualne i potrzebne. Przecież sam święty Maksymilian określił Rycerstwo jako „całość życia katolickiego w nowej formie, polegającej na łączności z Niepokalaną, Wszecpośredniczką naszą u Jezusa” (Pisma, 1128). [...].

Istota

Rycerstwo Niepokalanej powstało dla nawrócenia i uświęcenia świata. Cel ten pragnie zrealizować przez oddanie się Niepokalanej jako narzędzie w Jej rękach, a przez Nią – samemu Bogu. W oddaniu się Niepokalanej nie chodzi tylko o postawę uczuciową. Trzeba przede wszystkim przyswoić sobie Jej nienaruszoną wiarę, niezłomną nadzieję i żarliwą miłość oraz naśladować Ją do tego stopnia, by Jej życie pogłębiało się w członkach Rycerstwa z dnia na dzień.

Cudowny Medalik

Zewnętrzny znakiem oddania się Niepokalanej jest Cudowny Medalik, który członkowie Rycerstwa noszą na piersiach. Stając się narzędziem w Jej ręku codziennie modlą się do niej słowami, które sama Maryja objawiła świętej Katarzynie Labouré, a które znajdują się na medaliku: „O Maryjo bez grzechu poczęta, módl się za nami, którzy się do Ciebie uciekamy i za wszystkimi, którzy się do Ciebie nie uciekają, a zwłaszcza za nieprzyjaciółmi Kościoła świętego i poleconymi Tobie”. Oprócz tej modlitwy szczególnie zachęca się członków Rycerstwa do odmawiania Różańca.

Święty Maksymilian w jednym z artykułów w „Rycerzu Niepokalanej” pisał o zdarzeniu ze swego życia, kiedy to spotkany, umierający na gruźlicę człowiek nie chciał się wyświadczyć. „Jestem heretykiem – mówił – potrzebuję jaśniejszych dowodów, żeby uwierzyć”. Po początkowym zniechęceniu Ojciec Maksymilian pomodlił się do Matki Bożej i poprosił chorego, by przyjął Cudowny Medalik. Tamten nie odmówił, a wówczas Ojciec Kolbe zaproponował mu jeszcze raz spowiedź.

— Nie jestem przygotowany. Nie. Absolutnie nie! – usłyszał w odpowiedzi. Lecz w tym samym momencie chory upadł na kolana, jakby go do tego zmusiła jakaś wyższa siła i rozpoczęła się spowiedź. Niepokalana i bez „jaśniejszych dowodów” zwyciężyła.

Środki

Obok modlitwy MI podejmuje także inne środki, które prowadzą do realizacji celu Rycerstwa. Z nadprzyrodzonych środków jest to pokuta, post, dobrowolnie przyjmowane cierpienia. Poza tym praca według warunków i możliwości każdego, ożywiana gorliwością i kierowana roztropnością. Formy tej pracy mogą być przeróżne, jednak święty Maksymilian szczególnie zachęcał do ożywiania życia parafialnego, niesienia pomocy innym organizacjom katolickim w duchu MI. Dypłomik podaje, że należy stosować „wszelkie godziwe środki”. Nie można więc stosować nawet dla dobrego celu, jak nawrócenie kogoś, kłamstwa, czyjejś słabości czy przymusu.

Struktura MI

Rycerstwo Niepokalanej ma trzystopniową strukturę, określoną jeszcze przez świętego Maksymiliana.

Pierwszy stopień stanowi MI-1. Zrzeszeni na nim członkowie działają spontanicznie pojedynczo, według możliwości i warunków swojego życia. Każdy rycerz musi zacząć dzieło nawrócenia i uświęcenia od samego siebie. Tylko praca nad sobą, ciągłe dążenie do świętości może uczynić z rycerza obraz Niepokalanej i Jej Boskiego Syna, a przez to dopiero przyciągać innych. „MI ja” stanowi więc podstawę całego stowarzyszenia.

MI-2 to drugi stopień, na który składają się koła czyli grupy rycerzy i rycerek, wybranych spośród MI-1. Mogą to być koła parafialne, młodzieżowe, koła kleryków lub księży, koła rodzinne lub zawodowe. Ich członkowie działają wspólnymi siłami, kierując się statutem oraz planem. W takich kołach też zazwyczaj dokonuje się pogłębiona formacja w duchu świętego Maksymiliana.

MI-3 z kolei to najwyższy stopień Rycerstwa Niepokalanej. Skupia on członków żyjących we wspólnocie, zupełnie poświęcających się działalności związanej z oddaniem Niepokalanej. Są to „domy Niepokalanej”, jak założony przez Ojca Kolbego polski Niepokalanów. Zazwyczaj też są one centralami, które w danym kraju czy regionie pobudzają działalność całego stowarzyszenia tak w pierwszym jak i drugim stopniu, prowadzą działalność ewangelizacyjną w duchu kolbiańskim oraz przyjmują nowych członków. [...].

Modlitwa:

Maryjo Niepokalana, zawsze Dziewico! Z wdzięcznością wspominając dzień, w którym oddałem się całkowicie do Twojej dyspozycji, proszę Cię dzisiaj na nowo: posługuj się mną wedle Twojej woli. Uczyni mnie posłusznym narzędziem w Twoich dłoniach, o Matko Chrystusa i Matko Kościoła, dla ratowania dusz ludzkich w naszej Ojczyźnie i na całym świecie. Niepokalana Oblubienico Ducha Świętego – spraw, bym codziennie ponawiając całkowite oddanie się Tobie, stawał się coraz bardziej Twoją pomocą dla sprawy Chrystusa na ziemi. Amen.

Modlitwa na stulecie Rycerstwa Niepokalanej

W Twoje ręce, o Niepokalana!

Dozwól mi chwalić Cię, o Panno Przenajświętsza!

Ty jesteś światłem i duszą Twego Rycerstwa już od stu lat.

Na wzór św. Maksymiliana

kontemplujemy Twe najświętsze cnoty,

aby wiernie naśladować Chrystusa.

W Tobie znajdujemy siłę, by kochać

i nieść wszędzie miłosierdzie Twojego Syna.

Bądź nam dalej pocieszeniem

w trudnych doświadczeniach życia.

Bądź nam światłem w dziele ewangelizacji.

Bądź naszą siłą na drodze wiary

w zjednoczeniu z Panem, naszym Mistrzem.

Tobie powierzamy dalszą drogę Rycerstwa na całym

świecie, aby rozpalalo ludzkie serca miłością Pana,

ukazując piękno Twojej opieki i macierzyńskiej obecności.

Niech nasze rycerskie apostołostwo będzie wyrazem

Bożego Miłosierdzia jako odzwierciedlenie

Twojej czulej troski o każdego człowieka.

Spraw, byśmy dalej pozwolili się Tobie prowadzić,

o najśodsza Matko,

mając pewność, że będąc Tobie oddanymi,

najlepiej wypełnimy wolę Bożą.

Niech setna rocznica założenia Twojego Rycerstwa uczyni

z nas nieustraszonych apostołów Królestwa Bożego

i pozwoli doświadczać Twojej pomocy

w realizowaniu naszej misji w Kościele.

O Niepokalana, prowadź nas!

Amen.